

Arrest

nr. 154 701 van 16 oktober 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar kinderen X, X, X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar kinderen X, X, X en X op 3 juli 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 mei 2015 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. M. DONCK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 mei 2015 beslist de gemachtigde een einde te stellen aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 42 ter en 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: C.

Voorna(a)m(en): A.
Nationaliteit: Albanië
Geboortedatum: 01.02.1974
Geboorteplaats: Tirane
Identificatienummer in het Rijksregister:xxxxxxxxxx
Verblijvende te: (...)
Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.
+ kinderen: R. L. (xxxxxxxxxxxxxxxxxx)
R. N. (xxxxxxxxxxxxxxxxxx)
R. G. (xxxxxxxxxxxxxxxxxx)
R. E. (xxxxxxxxxxxxxxxxxx)

Reden van de beslissing:

Artikel 42ter §1 van de wet van 15.12.1980 (kinderen)
2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk.
De vader van de kinderen werd op 14.01.2013 afgevoerd van ambtswege. Hij verblijft dus niet meer rechtsgeldig in België.

Artikel 42quater §1 van de wet van 15.12.1980 4°
Uit het politieverlag van de politie Oostende blijkt dat de man van betrokkene sedert 17.09.2012 niet meer bij zijn echtgenote woont. De partners zijn dd. 29.10.2013 uit de echt gescheiden. Meneer werd dd. 14.01.2013 afgevoerd van ambtswege.

Op 07.09.2013 ondertekende betrokkene een document waarbij bewijzen werden opgevraagd die onze dienst moeten toelaten de situatie van betrokkene te onderzoeken, zoals gesteld in artikel 42 quater, §1, laatste lid van de wet van 15.12.1980.

Betrokkene legde 3 schoolattesten (daterende maand september 2013) voor waaruit blijkt dat de drie kinderen in een school zijn ingeschreven sinds begin september 2013. Deze attesten tonen enkel inschrijvingen aan die pas een drietal weken voor de datum van het attest zijn gebeurd. Dit zijn bijgevolg geen bewijzen van integratie van betrokkene, noch van haar kinderen. Betrokkene geniet sinds 30.09.2012 een leefloon van 1089 euro per maand, wat bewijst dat betrokkene financieel afhankelijk is van de Belgische Staat en allerminst een bewijs is van integratie in de Belgische maatschappij. Aangezien betrokkene er voor kiest geen andere bewijzen voor te leggen betreffende de culturele en sociale integratie in België en de bindingen met het land van oorsprong, kan men stellen dat de situatie niet van die aard is dat een terugkeer naar het land van herkomst schadelijk zou zijn voor betrokkenen. ("Het komt betrokkene evenzeer toe de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen, zich te bekwamen in de verblijfsprocedure, die hij instelt en indien nodig zijn aanvraag te vervolledigen ofte actualiseren, cfr. RvV 19 september 2014, nr.129.755).
Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7,1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 40, 42quater, 42septies en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De verzoekende partij betoogt als volgt:

"(...) 11.1 Eerste middel

Schending van art. 42 quater Vr.W. 15.12.1980 juncto art. 40 Vr.W. 15.12.1980 en Schending van de formele motiveringsverplichting zoals vastgelegd in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 Vr.W. 15.12.1980 juncto art. 42septies Vr.W. 15.12.1980.

Naar luid van art. 42 quater Vr.W. 15.12.1980 (eigen cursivering en onderlijning) :

"Art. 42quater. § 1. In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de

familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie :

(...)

5° de familieleden van een burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Voor de toepassing van het eerste lid, 5°, teneinde te bepalen of de familieleden van een burger van de Unie een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk vormen, wordt rekening gehouden met het al dan niet tijdelijke karakter van hun moeilijkheden, de duur van hun verblijf in het Rijk, hun persoonlijke situatie en het bedrag van de aan hen uitgekeerde steun.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong."

Gezien verweerster zich bij uitreiking van de weigering tot verblijfsmachtiging plus het bevel zich beroept op:

"Op 07.09.2013 ondertekende betrokkene een document waarbij bewijzen werden opgevraagd die onze diensten moeten toelaten de situatie van betrokkene te onderzoeken, zoals gesteld in art. 42 quater, §1, laatste lid van de wet van 15.12.1980.

Betrokkene legde drie schoolattesten voor waaruit blijkt dat de drie kinderen in een school zijn ingeschreven sinds begin september 2013. Deze attesten tonen enkel inschrijvingen aan die pas een drietal weken voor de datum van het attest zijn gebeurd. Dit zijn bijgevolg geen bewijzen van integratie van betrokkene, noch van haar kinderen"

1. Dat betrokkene de facto Nederlands leert, daar absoluut niet weigerachtig toe is doch geenszins perfect de taal beheerst.

Dat verzoekster van den verstande was dat zij de inschrijvingen van het schooljaar diende voor te leggen, hetwelk dd. 01.09.2013 begon. Deze documenten diende zij ook in.

2. Dat verzoekster sinds 19.01.2012 een inschrijving heeft in het land, doch dat haar aankomst rond de jaarwisseling moet gesitueerd worden.

Dat zij op 29.10.2013 uit het echt is gescheiden van haar partner, R. A., dewelke haar mishandelde en haar eind 2012 in de steek heeft gelaten. De ex-echtgenoot werd op 14.01.2013 afgevoerd van ambtswege.

3. Dat de kinderen dus, volgens een normaal schooljaar, ten vroegste school konden lopen vanaf september 2012 (voor het schooljaar 2012-2013).

Dat verzoekster Uedele stukken voorlegt (stuk 5) waaruit blijkt dat de oudste dochter, L. R., reeds gestart is met de OKAN klassen te Oostende dd. 10.01.2012 (stuk 6). Dat de OKAN (Onthaal klas voor Anderstalige Nieuwkomers) klas te Oostende net staat voor integratie, en jongeren begeleid om in snel tempo Nederlands te leren en zich aan te passen aan de maatschappij.

Dat na deze opleiding bij OKAN het de bedoeling is dat de leerlingen doorstromen naar het gewone onderwijssysteem.

Dat L. eerst twee jaar OKAN onderwijs heeft gevolgd en haar opleiding vervolgt in het gewone onderwijssysteem en aldaar drie jaar school volgt.

Dat L. aldus een model leerlinge is en een toonbeeld is van perfecte integratie, gezien zij optimaal voorbereid is op haar nakende eerste stappen op de arbeidsmarkt.

Dat R. G., geboren op 30.04.2003, de opleiding startte vanaf het schooljaar 2012-2013 (gezien G. te jong was voor voormeld OKAN onderwijs) in het vrij buitengewoon onderwijs in de Heilig Hartschool te Oostende (stuk 7).

Dat hij aldaar les volgt vanaf het ogenblik hij regelmatig kon worden ingeschreven en tot op vandaag zijn lessen nauwgezet volgt.

Dat R. N. dezelfde scholing volgt als haar broer, behoudens het feit zij een jaartje later aan haar opleiding begon (stuk 8).

Dat deze stukken (uitgezonderd deze van L.) bekend waren aan verweerster.

Dat verweerster zich er wel degelijk makkelijk van af maakte en deze gegevens nooit in overweging nam.

4. Dat verweerster vervolgt:

"Betrokkene geniet sinds 30.09.2012 een leefloon van € 1.089 per maand, wat bewijst dat betrokkene financieel afhankelijk is van de Belgische Staat en allerminst een bewijs is van integratie in de Belgische maatschappij. "

Dat aldus art 42 quater § 1 Vr.W. het bedrag van de aan hen uitgekeerde steun mee in de overweging wordt genomen.

Dat verzoekster inderdaad van een leefgeld geniet van € 1.089,00 per maand (stuk 9). Dat dit het absolute minimum is, zekerlijk voor een alleenstaande vrouw met vier kinderen.

Het genieten van OCMW-steun mag niet automatisch leiden tot de intrekking van het verblijfsrecht. Alleen als je een onredelijke belasting vormt voor de sociale bijstand, mag verweerster een einde maken aan het verblijf van verzoekster.

Conform het Unierecht moet verweerster dat geval per geval beoordelen. Het moet onderzoeken of de financiële problemen al dan niet van tijdelijke aard zijn. Verweerster moet ook rekening houden met de duur van het verblijf in België, de persoonlijke omstandigheden en het bedrag van de uitgekeerde steun¹.

Dat verzoekster het absolute minimumbedrag krijgt als leefgeld van het OCMW te Oostende, zodat met deze hoogte van het uitgekeerde bedrag moet rekening gehouden worden.

5. Dat verzoekster eerst haar kinderen probeerde naar school te sturen en vervolgens pas aan haar zelf dacht.

Dat zij aldus op 12 mei 2015 (voor de bestreden beslissing !!!) een deelcertificaat verkreeg voor de opleiding Nederlands tweede taal richtgraad 2 (stuk 10).

Dat bijgevolg, naar genoegen van recht is bewezen dat verzoekster wel degelijk pogingen ondernam het Nederlands machtig te worden en dat zij met rasse schreden vooruitgang boekt.

Dat zij tevens is ingeschreven in de VDAB en dat haar jobs worden aangeboden. Dat zij ook vanaf 1 juli 2015 kan beginnen werken (stuk 11).

Dat aldus art. 42 quater Vr.W. rekening moet gehouden worden met het al dan niet tijdelijke karakter van hun moeilijkheden en tevens met de persoonlijke situatie van de betrokkene.

Dat dit a fortiori geldt voor verzoekster, dewelke vier kinderen alleen opvoedt en die goede punten halen op school en perfect Nederlandstalig zijn.

Dat zij daarnaast wel degelijk alles doet teneinde haar integratie te voltooien door enerzijds Nederlands te leren, anderzijds een job te zoeken.

Dat haar belasting van het sociale stelsel sowieso tijdelijk van aard was.

Samengevat kan dus gesteld worden dat de financiële problemen sowieso tijdelijk van aard waren, dat de persoonlijke situatie van verzoekster uitzonderlijk is en dat haar uitkering minimaal is.

Dat zij dus absoluut geen onredelijke belasting is voor het sociale bijstandstelsel, zodat verweersters motivatie alleen al op dit punt bijzonder gebrekkig is.

6. Tengevolge van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 Vr.W. 15.12.1980, dient de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen en de bestreden beslissing moet afdoende de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen.

Deze vereiste als beginsel van behoorlijk bestuur omhelst tevens dat de motivering van een bestuurshandeling die een aanvraag verwerpt, quod in casu est, precies, volledig en relevant is (R.v.St, nr. 55056, 7 september 1995, Rev.dr.étr. 1996, 249).

De formele motiveringsplicht moet verzoeker toelaten te begrijpen waarom de bestreden beslissing lastens hem werd genomen zodat hij met kennis van zaken het thans ingestelde rechtsmiddel kan aanwenden.

7. Aangezien verweerster zich beperkt tot het vermelden van stereotiepe formules die neerkomen op 'leefloon = onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel' en zij hieraan de zwaarwichtige sanctie van art. 42quater Vr.W. 15.12.1980 koppelt, dient in elk geval te worden besloten dat art. 42quater Vr.W. 15.12.1980 door verweerster wordt geschonden en ook aan de formele motiveringsverplichting zoals vastgelegd in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen niet is voldaan, zodat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

2.2. Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen." Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

Voor wat betreft de ingeroepen schending van de artikelen 40 en 42septies van de vreemdelingenwet merkt de Raad op dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift beperkt tot een loutere vermelding van deze bepalingen, zonder evenwel aan te geven op welke wijze deze bepalingen door de bestreden beslissing geschonden worden. De exceptie van de verwerende partij ter zake is gegrond. Het middel is in de aangegeven mate onontvankelijk.

2.3. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is. In casu geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan de beslissing is genomen.

Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.4. De bestreden beslissing maakt toepassing van de artikelen 42ter, §1 en 42quater, §1 van de vreemdelingenwet, die respectievelijk luiden als volgt:

“§ 1

Tenzij de familieleden van een burger van de Unie die zelf burger van de Unie zijn, zelf een verblijfsrecht uitoefenen als bedoeld in artikel 40, § 4, of opnieuw voldoen aan de in artikel 40bis, § 2, bedoelde voorwaarden, kan er binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie, een einde gesteld worden aan hun verblijfsrecht door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen:

1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben;

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;

3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;

4° [het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;](1)

5° de familieleden van een burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandsstelsel van het Rijk.

Voor de toepassing van het eerste lid, 5°, teneinde te bepalen of de familieleden van een burger van de Unie een onredelijke belasting voor het sociale bijstandsstelsel van het Rijk vormen, wordt rekening gehouden met het al dan niet tijdelijke karakter van hun moeilijkheden, de duur van hun verblijf in het Rijk, hun persoonlijke situatie en het bedrag van de aan hen uitgekeerde steun.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

(..)”

“§ 1

In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie:

1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben;

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;

3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer

5° de familieleden van een burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Voor de toepassing van het eerste lid, 5°, teneinde te bepalen of de familieleden van een burger van de Unie een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk vormen, wordt rekening gehouden met het al dan niet tijdelijke karakter van hun moeilijkheden, de duur van hun verblijf in het Rijk, hun persoonlijke situatie en het bedrag van de aan hen uitgekeerde steun.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

(..)"

2.5. Verzoekende partij betwist niet dat haar echtgenoot, vader van haar kinderen, uit het Rijk is vertrokken.

Uit het administratief dossier blijkt voorts dat de verwerende partij per schrijven van 7 januari 2013, betekend op 7 september 2013, op de hoogte werd gebracht van het volgende:

"(..) In geval van de eventuele intrekking van de verblijfskaart van mevrouw A.R. (..), vragen wij u deze brief te laten betekenen door betrokkene en uiterlijk één maand na de betekening ervan de volgende bewijzen te laten indienen:

. attesten waaruit blijkt dat de drie kinderen van betrokkene ingeschreven zijn in een school. (..)"

Naar aanleiding hiervan legde de verzoekende partij drie schoolattesten voor waaruit blijkt dat haar drie kinderen sinds begin september 2013 zijn ingeschreven in een school. Verzoekende partij legde geen andere stukken voor aan de gemachtigde.

Aangaande de schoolattesten heeft de gemachtigde geoordeeld dat deze enkel inschrijvingen aantonen die pas een drietal weken voor datum van het attest zijn gebeurd en aldus geen bewijzen vormen van integratie noch van verzoekende partij, noch van haar kinderen.

2.6. Verzoekende partij betoogt thans dat zij de facto Nederlands leert en dat zij niet weigerachtig staat daartegenover maar dat zij geenszins perfect de taal beheerst. Zij betoogt nog dat zij reeds sinds begin 2012 in het land verblijft en dat haar ex-partner haar mishandelde. Voorts wijst zij erop dat zij bij de VDAB is ingeschreven.

2.7. De Raad wijst erop dat de verwerende partij blijkens het schrijven van 7 januari 2013 buiten de schoolattesten van haar kinderen geen bijkomende gegevens heeft gevraagd aan de verzoekende partij in het kader van de beoordeling inzake het al dan niet behoud van het verblijfsrecht. Het betoog van de verwerende partij in de nota met opmerkingen dat haar uitdrukkelijk om informatie werd gevraagd aangaande haar integratie gaat aldus niet op. Het kan de verzoekende partij dan ook niet ten kwade worden geduid dat zij conform het schrijven van 7 januari 2013 enkel schoolattesten van haar kinderen voorlegde. Samen met de verzoekende partij dient aldus vastgesteld dat het kennelijk onredelijk is dat de verwerende partij tot het besluit komt dat *"Aangezien betrokkene er voor kiest geen andere bewijzen voor te leggen betreffende de culturele en sociale integratie in België en de bindingen met het land van oorsprong, kan men stellen dat de situatie niet van die aard is dat een terugkeer naar het land van herkomst schadelijk zou zijn voor betrokkenen."*

Een schending van de materiële motiveringsplicht ligt voor.

2.8. Het eerste middel is, in de aangegeven mate, gegrond. Daar de eventuele gegrondheid van de overige middelen(onderdelen) niet kan leiden tot een ruimere nietigverklaring dringt dergelijk onderzoek zich niet op.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 mei 2015 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. DE MUYLDER